

PARAULA I VIDA

Les famílies hem d'aprofitar l'estiu

«**A**ixò us recomana el Senyor: "Atureu-vos a mirar per on aneu, pregunteu, entre els camins fressats, quin és el bo. Seguiu-lo i trobareu repòs"» (Jer 6,16). És adient recordar aquest text del profeta Jeremies, ara que tots cerquem una mica de repòs. Arriba l'estiu i, si podem, farem alguns dies de pausa o de vacances. Necessitem prendre alè, reposar, revisar els llaços afectius i de responsabilitat, especialment amb els qui més estimem i valorem. La família és el més valorat a les enquestes socials. Amb tot, el ritme de vida de moltes famílies durant l'any no afavoreix l'escolta i la reflexió tranquil·la, o poder passar llargues estones junts. Cadascun dels membres de la família té els seus horaris, les seves obligacions, les pròpies aficions, i tot i veure'ns diàriament, si no s'hi està una mica atent, poden passar les setmanes i els mesos molt ràpidament, sense compartir suficientment moments que enriqueixin la relació i que permetin entendre millor allò que els uns i els altres estem vivint; allò que l'altre és per a mi. En aquest sentit, l'estiu es presenta com una bona oportunitat per a donar a la nostra família l'espai i el temps que es mereix. Segu-

rament sentir que creixem en l'amor entre tots els membres de la família és clau perquè les vacances siguin realment aprofitades, siguin «cristianes».

El Papa Francesc comenta que «els cristians es casen en el sagrament perquè són conscients de la seva necessitat. Tenen necessitat d'estar units entre ells i de complir la missió de pares. "En les alegries i en les penes, en la salut i en la malaltia", així s'ho diuen els esposos en el sagrament. La família és un llarg viatge que no es fa per parts, sinó que dura tota la vida, i necessiten l'ajuda de Jesús per caminar junts, amb confiança, per acollir-se, l'un a l'altre cada dia, i perdonar-se cada dia, i això és important en les famílies, saber perdonar. Perquè tots nosaltres tenim defectes. Tots! I de vegades fem coses que no són bones, i que fan mal als altres. Cal tenir la valentia de demanar perdó quan en la família ens equivoquem». Deu ser important que en família es trobin els moments per a compartir vivències, sobretot, i per pregar plegats, llegir junts l'Evangeli, comentar el més rellevant del curs ja acabat o de les vacances i els estudis que vindran, de les feines i les dificultats actuals... Per a dialogar amb obertura sobre els grans temes a la llum de la per-

sona i de l'ensenyament de Jesús, per recollir, avui, el tresor de la història recent de la nostra família i del propi poble, que és «la» història que ens interessa més a tots. Hem de demanar a Déu l'art de saber «re-*passar*» (*re-visitat*, diria el novel·lista catòlic Evelyn Waugh, autor de *Brideshead revisited*) totes les qüestions amb esperit constructiu, així com posar, en tot, una guspira de llum evangèlica, d'alegria i bon humor en les converses amb els petits i amb els joves, narrant vivències, i sobretot el propi testimoni de fe. Mostrar amb fets que la fe ens fa viure «d'una altra manera» que la del món pagà, dels qui viuen sense Déu.

Aprofitem aquests mesos d'estiu per a cercar ocasions on la família es pugui escoltar i retrobar com a comunitat viva on es creix en l'amor i en la fe. La família cristiana té necessitat de l'Església per a acomplir la seva missió, però també és veritat que l'Església té necessitat de les famílies per a dur a terme la seva tasca.

Bon estiu a tots! Que puguin ser autènticament dies de descans «en Crist», i de refer els ponts entre els matrimonis i els membres de la família!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Trobada de final de curs del Seminari

Dimecres dia 6 de juny va tenir lloc la tradicional trobada de final de curs del Seminari Major Interdiocesà (SMI) a Barcelona. Hi van assistir tots els bisbes de les diòcesis que conformen el SMI: Tarragona, Girona, Lleida, Solsona, Tortosa, Urgell i Vic, així com els rectors dels diferents seminaris.

La trobada s'inicià amb una reunió dels bisbes i dels rectors dels seminaris amb els formadors del SMI: Mn. Norbert Miracle, Rector; Mn. Jaume Casamitjana, Vicerector; i Mn. Javier Vilanova, Director espiritual.

La celebració de l'Eucaristia fou presidida per l'Arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol, i concelebrada pels altres bisbes del SMI.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La senzilla grandesa de Jesús

La vida de Jesús va ser sorprenentment senzilla. El seu naixement a Betlem, la seva família sense cap pretensió social, la seva infància i joventut en el poblet ignorat de Natzaret, especialment la seva condemna i la seva mort en la creu. Des del primer moment, però, aquella vida senzilla va despertar sorpresa i interrogants: «D'on li ve tot això?» (Mc 6,2); «mai ningú no ha parlat com aquest home» (Jn 7,46). La fe dels seus seguidors va anar descobrint el misteri que s'amagava en el seu tarannà tan senzill. I ja en vida seva van començar a ressonar expressions que li atribuïen una grandesa inaudita: mestre, profeta, messiès, fill de David, especialment Salvador i Senyor. Més endavant, la tradició mística de l'Església ha anat apro-

fundint el seu misteri, que es mostra com un pou sense fons, com un horitzó inabastable als nostres ulls i al nostre cor, davant d'un interrogant sense resposta definitiva: «Qui és aquest?» (Mt 8,27).

L'aprofundiment del misteri de Jesús té un perill. El llenguatge que hem d'utilitzar va eixamplant les seves dimensions i pot acabar absorbint la primera dada de la seva senzillesa. Apareixen en la litúrgia i en la teologia cristianes expressions que difícilment eviten aquest perill: Ell és el Senyor del cel i de la terra, és el Rei de tots els pobles, Ell té poder sobre trons i potestats...

Sant Pau va viure la tensió espiritual d'aquest contrast i la va formular en un himne sublim, probablement anterior a ell mateix: «Ell, que era de

condició divina... es va fer no-res... s'abaixà i es féu obedient fins a la mort...» (Fl 2,6-11). Pau entén que aquí hi ha no només un contrast impactant sinó el veritable misteri de Jesús; el seu misteri és precisament l'abaixament i l'anorreament d'aquell que és el tot i que es va fer no-res per viure la veritable vida i obrir-nos a nosaltres el camí. D'una manera sorprenent retrobem el sentit últim de la vida de Jesús; la seva senzillesa no és només un vel que amaga la grandesa; senzillesa i abaixament són pròpiament la seva veritable grandesa, la de l'amor del Fill de Déu que es dona i es perd, i així troba l'autèntica plenitud.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

Las familias tenemos que aprovechar el verano

«Esto dice el Señor: "Paraos en los caminos a mirar, preguntad por las rutas antiguas: dónde está el buen camino y seguidlo, y así encontraréis reposo"» (Jer 6,16). Es adecuado recordar este texto del profeta Jeremías, en los días en que todos buscamos un poco de reposo. Llega el verano y, si podemos, haremos algunos días de pausa o de vacaciones. Necesitamos tomar aliento, reposar, revisar los lazos afectivos y de responsabilidad, especialmente con los que más queremos y valoramos. La familia es lo más valorado en las encuestas sociales. Con todo, el ritmo de vida de muchas familias durante el año no favorece la escucha y la reflexión tranquila, o poder pasar largos ratos juntos. Cada uno de los miembros de la familia tiene sus horarios, sus obligaciones, las propias aficiones, y aunque nos veamos diariamente, si no se está un poco atento, pueden pasar las semanas y los meses muy rápidamente, sin compartir suficientemente momentos que enriquezcan la relación y que permitan entender mejor lo que unos y otros estamos viviendo; lo que el otro es para mí. En este sentido, el verano se presenta como una buena oportunidad para dar a nuestra familia el espacio y el tiempo que se merece. Seguramente sentir que crecemos en el amor entre todos los miembros de la familia es clave para que las vacaciones sean realmente aprovechadas, sean «cristianas».

El Papa Francisco comenta que «los cristianos se casan en el sacramento porque son conscientes de su necesidad. Tienen necesidad de estar unidos entre ellos y cumplir la misión de padres. "En las alegrías y en las penas, en la salud y en la enfermedad", así se lo dicen los esposos en el sacramento. La familia es un largo viaje que no se hace por partes, sino que dura toda la vida, y necesitan la ayuda de Jesús para caminar juntos, con confianza, para acogerse, el uno al otro cada día, y perdonarse cada día, y eso es importante en las familias, saber perdonar. Pues todos nosotros tenemos defectos. ¡Todos! Y a veces hacemos cosas que no son buenas, y que hacen daño a los demás. Hay que tener la valentía de pedir perdón cuando en la familia nos equivocamos». Debe ser importante que en familia se encuentren los momentos para compartir vivencias, sobre todo, y para orar juntos, leer juntos el Evangelio, comentar lo más relevante del curso ya acabado o de las vacaciones y los estudios que vendrán, de los trabajos y las dificultades actuales,... para dialogar con apertura sobre los grandes temas a la luz de la persona y de la enseñanza de Jesús, para recoger, hoy, el tesoro de la historia reciente de nuestra familia y de nuestro pueblo, que es «la» historia que nos interesa más a todos. Debemos pedir a Dios el arte de saber «re-pasar» (re-visitarse, diría el novelista católico Evelyn Waugh, autor de *Brideshead revisited*) todas las cuestiones con espíritu constructivo, así como poner, en todo, una chispa de luz evangélica, de alegría y buen humor en las conversaciones con los pequeños y con los jóvenes, narrando vivencias, y sobre todo el propio testimonio de fe. Mostrar con hechos que la fe nos hace vivir «de otra manera» que la del mundo pagano, de los que viven sin Dios.

Aprovechemos estos meses de verano para buscar ocasiones donde la familia se pueda escuchar y reencontrar como comunidad viva donde se crece en el amor y en la fe. La familia cristiana tiene necesidad de la Iglesia para cumplir su misión, pero también es verdad que la Iglesia tiene necesidad de las familias para llevar a cabo su tarea.

¡Buen verano a todos! ¡Que puedan ser auténticos días de descanso «en Cristo», y de rehacer los puentes entre los matrimonios y los miembros de la familia!

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Celebació de l'Immaculat Cor de Maria a la Residència de Balaguer

Mons. Joan-Enric Vives va presidir l'Eucaristia a la Residència de les Missioneres Filles de l'Immaculat Cor de Maria de Balaguer, en la festa litúrgica de l'Immaculat Cor de Maria el 9 de juny. Concelebraren amb l'Arquebisbe, el Rector de la Parròquia de Balaguer i Arxiprest de Noguera, Mn. Joan Pujol; Mn. Ramon Solé; Mn. Jordi Profitós; Mn. Ermengol Donisa; Mn. Alfons Velásquez; i el Secretari general Mn. David Codina. A la seva homilia, Mons. Vives destacà el valor de la festa litúrgica de l'Immaculat Cor de Maria ben unida a la solemnitat immediatament anterior del Sagrat Cor de Jesús. Destacà la seva joia per poder celebrar l'Eucaristia en aquell dia especialment de joia per a les religioses que viuen i es consagren sota l'Immaculat Cor de Maria i destacà com aquest misteri havia d'im-

pregnar la seva vida com a religioses. Remarcà el valor de les persones consagrades que han donat tota la vida per Déu i que ara, ja ancianes, viuen la consagració des d'una «clausura» com és estar ma-

lalties, febles i amb menys forces, en una residència. Al final de l'Eucaristia, l'Arquebisbe pogué saludar totes les germanes i mantenir un llarg diàleg amb elles en un clima de comunió i amor fratern.

► **Esmorzar solidari al Col·legi Mare Janer.** Els alumnes del Col·legi Mare Janer van celebrar, el dilluns 11 de juny, un esmorzar solidari amb l'objectiu de fer els infants sensibles a la realitat d'altres infants amb menys possibilitats econòmiques. Els nens van pagar un euro per l'esmorzar de pa amb xocolata. La recaptació que es va fer d'aquest esmorzar està destinada al Casal d'estiu que les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell faran a Cervera. L'activitat forma part del gruix d'actes de caire solidari que es realitzen durant el curs. Petits, nens, joves i professors van pregar per totes aquelles persones que viuen el seu dia a dia amb dificultats. En tant que gaudien de l'esmorzar van cantar i ballar acompanyats per la Mar Capdevila, que a més de

ser companya i mare de l'escola també es dedica a la música.

► **Urgell participa en l'assemblea del Secretariat Interdiocesà de Catequesi.** Els dies 4, 5 i 6 de juny, els membres del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i Balears (SIC) s'han reunit a Figueres (Diòcesi de Girona) en la seva assemblea anual que ha presidit Mons. Antoni Vadell, Bisbe auxiliar de Barcelona i re-

centment encarregat del Secretariat. Per Urgell hi participava Mn. Antoni Elvira, Vicari episcopal de Pastoral i Delegat diocesà de Catequesi. Els delegats de Catequesi de les diverses diòcesis i altres membres del Secretariat avaluaren la situació de la catequesi a casa nostra i els camins de renovació que poden ser més adients de cara al futur. Igualment revisaren les activitats del SIC durant aquest curs i programaren les jornades formatives projectades per al mes de juliol per als responsables de catequesi, i les del mes de novembre per als catequistes.

El Bisbe de Girona, Mons. Francesc Pardo, també es va fer present en l'encontre i presidí una de les celebracions de l'Eucaristia de les jornades.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Només Déu ens pot donar l'autèntica felicitat: és inútil perdre el temps cercant-la enlloc més, en les riqueses, en els plaers, en el poder» (27 d'abril).

@Pontifex: «Quan ens obrim a la gràcia de Déu, l'impossible esdevé realitat» (27 d'abril).

@Pontifex: «El Senyor Jesús ens transmet el seu amor per tal que puguem estimar Déu i els altres com Ell ens ha estimat, donant-nos la seva vida» (28 d'abril).

@Pontifex: «Volem la pau de debò? Aleshores prohibim les armes per a no haver de viure en la por de la guerra» (29 d'abril).

Mons. Vives clou el curs de l'Escola Diocesana de Formació Permanent

L'Escola Diocesana de Formació Permanent del Bisbat d'Urgell (EDFP) va fer l'acte de cloenda del curs 2017-2018, a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer, el dissabte 9 de juny en un acte que fou presidit per l'Arquebisbe Joan-Enric i pel Vicari de Pastoral i Director de l'EDFP, Mn. Antoni Elvira.

Enguany el Curs Bàsic tingué com a gran objectiu acadèmic la introducció a l'Antic Testament i el Curs d'Aprofundiment versà sobre el Llibre dels Salms i l'Evangeli de Sant Marc.

En les seves paraules als participants de l'Escola, Mons. Vives va voler destacar la gran joia que suposava per al Bisbe poder gaudir de l'EDFP que ja fa 7 anys que camina amb una bona participació d'alumnes. Va destacar la vocació de tot cristià pel que fa als coneixements teològics i doctrinals, així com la vocació dels professors que imparteixen les classes, que se senten motivats pel treball dels alumnes i per les seves ganes d'aprofundir en els temes, i com això els suposa als mateixos profes-

sors una major motivació per a formar-se i preparar-se de forma permanent. L'Arquebisbe destacà, a més a més, com l'EDFP no és només una escola de coneixements teòrics sinó que vol ser una escola a on la pregària, la celebració expressiva de l'Eucaristia, el compartir el dinar plegats, i la sobretaula amb informacions sobre temes eclesials vagi creant uns lligams de comunió i de diocesanitat entre els assistents.

L'Escola Diocesana de Formació Permanent del Bisbat aplega cada quinze dies a la Casa d'Espiri-

tualitat del Sant Crist de Balaguer una quarantena de participants en els dos cursos que s'hi ofereixen. Enguany el Curs Bàsic, dedicat a la introducció a l'Antic Testament, ha estat impartit fonamentalment per Mn. Ramon Sàrries, bibliista, i també pel Dr. Francesc Torralba. El Curs d'Aprofundiment ha versat sobre el Llibre dels Salms i l'estudi de l'Evangeli de Sant Marc, i els professors han estat la Gna. Trinitat Cabrero, jerònima, i Mn. Antoni Baldomà, Diaca permanent del Bisbat d'Urgell. Ambdós cursos han tingut un recés per Nadal i un recés per Setmana Santa predicats per Mn. Elvira i l'Arquebisbe Joan-Enric.

Al finalitzar els cursos, l'Arquebisbe entregà un diploma d'assistència regular als alumnes que han conclòs el trienni del Curs Bàsic i el Curs d'Aprofundiment. Els participants feren arribar els seus suggeriments de cara a programar el curs 2018-2019.

La celebració de l'Eucaristia presidida per l'Arquebisbe en la festa de l'Immaculat Cor de Maria a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer i un dinar de germanor clogué la joiosa diada.

X Trobada d'animadors de la Litúrgia d'Urgell i Lleida a Balaguer i La Seu

La X Trobada d'animadors de la Litúrgia de la Diòcesi d'Urgell i de la Diòcesi de Lleida es va iniciar el 9 de juny a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer, i es va cloure el dissabte 16 de juny al Seminari Diocesà d'Urgell, a La Seu d'Urgell. Hi van participar una cinquantena de persones. La inauguració de la trobada va comptar amb la participació de l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i el Delegat de Pastoral Sacramental i Litúrgia del Bisbat d'Urgell, Mn. Xavier Parés, i el Delegat diocesà de Música de Lleida, Mn. Joaquim Mesalles.

El ponent de la trobada fou el Vice-director de l'Institut Superior de Litúr-

gia de Barcelona i Rector del Seminari Diocesà de Girona, Dr. Jordi Font, que oferí sengles ponències sobre «La bellesa de la celebració litúrgica» i un altra sobre «Aplicacions pastorals molt pràctiques per als col·laboradors de la pastoral litúrgica». El Dr. Font va insistir en l'*ars celebrandi* com a expressió de la nostra adoració a Déu i va oferir uns consells pràctics per als col·laboradors litúrgics de les parròquies. Hi van participar laics que ajuden a les celebracions litúrgiques, lectors, monitors, acòlits, directors de cants, animadors de celebracions dominicals en espera de prevere, de tota la geografia del Bisbat d'Urgell i un bon grup de Lleida.

També van poder rebre informació de les publicacions i la nova revista que edita el Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona, *Galilea 153*, amb la Sra. M. Àngels Termes.

Una pregària i un dinar de germanor de tots els participants a la trobada al Santuari del Sant Crist de Balaguer clogué, aquest any, l'encontre formatiu.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

2. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Am 2,6-10.13-16 / SI 49 / Mt 8,12-22]. Sants Procés i Martinià, mrs.; sant Bernadí Realino, Joan-Francesc Regis i Francesc Gerònimo, i els beats Julià Maunoir i Antoni Baldinucci, prev. jesuïtes i mrs.

3. ■ Dimarts [Ef 2,19-22 / SI 116 / Jo 20,24-29]. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI); sant Heliodor, bisbe; sant Jacint, cambrer imperial mr.; sant Lleó II, papa (sicilià, 682-683); beata

Anna Mogas Fontcuberta, vg. (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fund. Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor.

4. ■ Dimecres [Am 5,14-15.21-24 / SI 49 / Mt 8,28-34]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, neta de Jaume I; sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, vg.; sant Valentí Berriochoa, bisbe i mr.

5. ■ Dijous [Am 7,10-17 / SI 18 / Mt 9,1-8]. Sant Antoni-Maria Zacca-

ria (1502-1529), prevere fundador dels Barnabites a Milà (B); sant Miquel dels Sants (1591-1625), prevere trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat; santa Filomena, vg.

6. ■ Divendres [Am 8,4-6.9-12 / SI 118 / Mt 9,9-13]. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat; sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

7. ■ Dissabte [Am 9,11-15 / SI 84 / Mt 9,14-17]. □ *Urgell*: Sant Ot-

o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la Seu d'Urgell; sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, vg.; sant Marçal, bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).

8. ■ Diumenge vinent, XIV de durant l'any (litúrgia de les hores: 2a setm.) [Ez 2,2-5 / SI 122 / 2C 12,7-10 / Mc 6,1-6]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Aquila i Priscilla, esposos i mrs., deixebles de Pau; sant Edgar, rei d'Anglaterra (†975); sant Eugeni III, papa (1145-1153).

Diumenge XIII de durant l'any (B)

COMENTARI

«Tingues fe i no tinguis por»

L' autor anònim de *La Saviesa de Salomó* és un mestre d'espiritualitat jueva a la diàspora alexandrina del s. I aC que exposa el seu pensament sota l'autoritat moral del reconegut arreu com l'home més savi de tots. Els recursos de la cultura grega li serveixen per presentar millor la fe del Poble de Déu.

Les aportacions més importants són l'afirmació de que l'ànima és immortal i la personificació de la Saviesa. A la fe en la immortalitat de l'ànima s'hi arriba partint de la fe en Déu Totpoderós: *Déu no va fer la mort; tot ho ha creat perquè existeixi.*

De fet 2Cor és un recull de diferents cartes, escrites en diverses circumstàncies. Els cp. 8-9 son dues missives de Pau amb un mateix tema: la col·lecta a favor dels pobres de Jerusalem.

L'Assemblea de Jerusalem (Ga 2, 1s), conscient que *Déu confia a Pau l'evangelització dels incircumcisos igual com a Pere la dels circumcisos*, tractà la relació entre esglésies de procedència jueva i de procedència pagana; reclamant a les esglésies paulines *que ens recordéssim dels seus pobres* (Ga 2,9s) com a «gràcia de comunió» pel sentit de comunió eclesial de la col·lecta més enllà de la solidaritat humana.

En *la dona amb hemorràgies des de feia anys*, l'agregant és el rerefons d'A.T.: *Si una dona perd sang durant molts dies, serà impura tant com li duri. Tothom qui toqui quedarà impur* (Lv 15,25).

Ara *la gent empeny Jesús pertot arreu*, amb la dona *tocant la roba* del Mestre. Resultat? Tots impurs «per culpa» d'aquella dona! Al problema corporal se li afegeix el moral de sentir-se «culpable» d'una situació d'impuresa legal generalitzada.

Per això rebrà de Jesús la salut corporal (*la teva fe t'ha salvat*) i la mental-espiritual (*ves-te'n en pau*).

Jaire ha suplicat a Jesús: *La meua filleta s'està morint. Veniu a imposar-li les mans perquè no es mori.* I rep mentrestant dos tipus de consells. Els de casa del cap de sinagoga li diuen: *La teva filla és morta. Què en trauràs d'amoïnar el Mestre?*

Però Jesús li diu: *«Tingues fe i no tinguis por.»*

Llavors Jaire pren la opció correcta: fer cas a Jesús.

► Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 1,13-15;2,23-24)

Déu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perdi la vida; tot ho ha creat perquè existeixi, ha format el món perquè l'home visqui, sense posar-hi cap mena de verí de mort. El reialme de la mort no és de la terra, perquè la bondat i la justícia són immortals. Déu no creà l'home sotmès a la mort, sinó a imatge de la seva existència eterna. Però l'enveja del diable va introduir la mort al món, i els partidaris d'ell són els qui en fan l'experiència.

► Salm responsorial (29)

R. *Amb quin goig us exalço, Senyor!*

Amb quin goig us exalço, Senyor. / M'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava, / i no heu permès que se n'alegrin els enemics. / Senyor, m'heu arrencat de la terra dels morts, / quan ja m'hi enfonsava, m'heu tornat a la vida. R.

Canteu al Senyor, els qui l'estimeu, / enaltiu la seva santedat. / El seu rigor dura un instant; / el seu favor, tota la vida. / Cap al tard tot eren plors, / l'endemà són crits de joia. R.

Escolteu, Senyor, compadiu-vos de mi; ajudeu-me, Senyor. / Heu mudat en joia les meves penes, Senyor, Déu meu, / us lloaré per sempre. R.

► Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 8,7.9.13-15)

Germans, vosaltres teniu abundantment de tot: fe, doctrina, coneixement, interès per tot, i fins l'amor amb què us estimem. Sigueu també generosos en aquest favor que us demano. Coneixeu prou bé la generositat de Jesucrist, el nostre Senyor: ell, que és ric, es va fer pobre per vosaltres, per enriquir-vos amb la seva pobresa. No seria just que, per alleujar els altres, vosaltres patíssiu estretor. Més aviat, que en el moment present, buscant la igualtat, allò que us sobra a vosaltres compensi el que els falta a ells, i si un dia els sobra a ells, que supleixi el que us farà falta a vosaltres, mirant que hi hagi igualtat. És allò que diu l'Escriptura: «Ni als qui n'havien recollit molt els en sobrava, ni als qui n'havien recollit poc els en faltava.»

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 5,21-43) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús arribà en barca de l'altra riba del llac, molta gent es reuní al seu voltant, i es quedà vora l'aigua. Mentrestant, arriba un dels caps de sinagoga, que es deia Jaire, i, així que el veu se li llença als peus i, suplicant-lo amb tota l'ànima, li diu: «La meua filleta s'està morint. Veniu a imposar-li les mans perquè es posi bé i no es mori.» Jesús se n'anà amb ell, i el seguia molta gent.

Arriben uns de casa del cap de sinagoga i li diuen: «La teva filla és morta. Què en trauràs d'amoïnar el mestre?». Però Jesús, sense fer cas del que acabava de sentir, diu al cap de sinagoga: «Tingues fe i no tinguis por.» I només va permetre que l'acompanyessin Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume. Quan arriben a la casa del cap de sinagoga, veu l'aldarull de la gent, que plorava i cridava fins a eixordar.

Ell entra a casa i els diu: «Què són aquest aldarull i aquests plors? La criatura no és morta, sinó que dorm.» Ells se'n reien, però Jesús els fa sortir tots, pren només el pare i la mare de la nena amb els qui l'acompanyaven, entra a l'habitació, li dona la mà i li diu: «Talita, cum», que vol dir: «Noia, aixeca't.» A l'instants la noia, que ja tenia dotze anys, s'aixecà i es posà a caminar.

Els no se'n sabien avenir. Jesús els prohibí, de tota manera, que fessin saber què havia passat. I els digué que donessin menjar a la noia.

► Lectura del libro de la Sabiduría (Sab 1,13-15;2,23-24)

Dios no ha hecho la muerte, ni se complace destruyendo a los vivos. Él todo lo creó para que subsistiera y las criaturas del mundo son saludables: no hay en ellas veneno de muerte, ni el abismo reina en la tierra. Porque la justicia es inmortal. Dios creó al hombre incorruptible y lo hizo a imagen de su propio ser; más por envidia del diablo entró la muerte en el mundo, y la experimentan los de su bando.

► Salmo responsorial (29)

R. *Te ensaltaré, Señor, porque me has librado.*

Te ensaltaré, Señor, porque me has librado / y no has dejado que mis enemigos se rían de mí. / Señor, sacaste mi vida del abismo, / me hiciste revivir cuando bajaba a la fosa. R.

Tañed para el Señor, fieles suyos, / celebrad el recuerdo de su nombre santo; / su cólera dura un instante; / su bondad, de por vida; / al atardecer nos visita el llanto; / por la mañana, el júbilo. R.

Escucha, Señor, y ten piedad de mí; / Señor, socórreme. / Cambiaste mi luto en danzas. / Señor, Dios mío, te daré gracias por siempre. R.

► Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 8,7.9.13-15)

Hermanos:

Lo mismo que sobresalís en todo —en fe, en la palabra, en conocimiento, en empeño y en el amor que os hemos comunicado—, sobresalid también en esta obra de caridad. Pues conocéis la gracia de nuestro Señor Jesucristo, el cual, siendo rico, se hizo pobre por vosotros para enriqueceros con su pobreza. Pues no se trata de aliviar a otros, pasando vosotros estrecheces; se trata de igualar. En este momento, vuestra abundancia remedia su carencia, para que la abundancia de ellos remedie vuestra carencia; así habrá igualdad.

Como está escrito: «Al que recogía mucho no le sobraba; y al que recogía poco no le faltaba.»

► Lectura el santo Evangelio según san Marcos (Mc 5,21-43) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, Jesús atravesó de nuevo en barca a la otra orilla, se le reunió mucha gente a su alrededor y se quedó junto al mar. Se acercó un jefe de la sinagoga, que se llamaba Jairo, y, al verlo, se echó a sus pies, rogándole con insistencia: «Mi niña está en las últimas; ven, impón las manos sobre ella, para que se cure y viva». Se fue con él y lo seguía mucha gente que lo apretujaba.

Llegaron de casa del jefe de la sinagoga para decirle: «Tu hija se ha muerto. ¿Para qué molestar más al maestro?». Jesús alcanzó a oír lo que hablaban y le dijo al jefe de la sinagoga: «No temas; basta que tengas fe». No permitió que lo acompañara nadie, más que Pedro, Santiago y Juan, el hermano de Santiago.

Llegan a casa del jefe de la sinagoga y encuentra el alboroto de los que lloraban y se lamentaban a gritos y después de entrar les dijo: «¿Qué estrépito y qué llores son estos? La niña no está muerta; está dormida». Se reían de él. Pero él los echó fuera a todos y, con el padre y la madre de la niña y sus acompañantes, entró donde estaba la niña, la cogió de la mano y le dijo: «Talitha qumi» (que significa: «Contigo hablo, niña, levántate»). La niña se levantó inmediatamente y echó a andar; tenía doce años. Y quedaron fuera de sí llenos de estupor. Les insistió en que nadie se enterase; y les dijo que dieran de comer a la niña.